

P6_TA(2007)0543

Uzbekistan

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie Uzbekistanu

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją wcześniejszą rezolucję w sprawie Uzbekistanu z dnia 26 października 2006 r.¹,
 - uwzględniając dokument Komisji w sprawie strategii dla Azji Środkowej (2007 – -2012),
 - uwzględniając konkluzje Rady ds. Ogólnych oraz Stosunków Zagranicznych z 15 – 16 października 2007 r.,
 - uwzględniając pisma przewodniczącego Hansa-Gerta Pötteringa wystosowane do uzbeckiego ministra spraw zagranicznych w dniach 15 maja 2007 r. i 3 lipca 2007 r.,
 - uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy ustanawiającą partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Uzbekistanu z drugiej strony², która weszła w życie w dniu 1 lipca 1999 r.,
 - uwzględniając klauzule praw człowieka zawarte w tej umowie,
 - uwzględniając oświadczenia Prezydencji Rady w sprawie sytuacji praw człowieka w Uzbekistanie w latach 2005 i 2006,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Rada ds. Ogólnych i Stosunków Zagranicznych nałożyła rozszerzone sankcje na Uzbekistan w następstwie wydarzeń w Andizanie, jakie miały miejsce w maju 2005 r.,
- B. mając na uwadze, że rząd nie spełnił wszystkich warunków przedstawionych przez Radę przy nakładaniu sankcji,
- C. mając na uwadze, że Rada ds. Ogólnych oraz Stosunków Zewnętrznych na swoim posiedzeniu w dniach 15-16 października 2007 r. przedłużyła o kolejnych 12 miesięcy embargo na broń ustanowione we wspólnym stanowisku 2006/787/WPZiB³ oraz restrykcje wizowe dla obywateli wymienione w załączniku do wspólnego stanowiska Rady

¹ Dz.U. C 313 E z 20.12.2006, str. 466.

² Dz.U. L 229 z 31.8.1999, str. 3.

³ Wspólne Stanowisko Rady 2006/787/WPZiB z dnia 13 listopada 2006 r. w sprawie odnowienia niektórych środków ograniczających skierowanych przeciwko Uzbekistanowi (Dz.U. L 318 z 17.11.2006, str. 43).

2007/338/WPZiB¹,

- D. mając na uwadze, że przy tej samej okazji Rada zniosła na okres sześciu miesięcy zakaz wizowy dla urzędników Uzbekistanu ustanowiony w załączniku do wspólnego stanowiska 2007/338/WPZiB, aby zachęcić władze Uzbekistanu do podjęcia dalszych pozytywnych kroków na rzecz poprawy sytuacji praw człowieka,
- E. mając na uwadze, że w roku 2007 władze Uzbekistanu wykazały się chęcią dialogu z UE organizując dwie rundy rozmów ekspertów na temat wydarzeń w Andżanie, jak również pierwszą rundę dialogu na temat praw człowieka pomiędzy UE i Uzbekistanem;
1. potwierdza poważne zaniepokojenie sytuacją praw człowieka w Uzbekistanie;
 2. ponownie potwierdza znaczenie stosunków UE – Uzbekistan i uznaje kluczową rolę Uzbekistanu w regionie Azji Środkowej, podkreśla jednak, że te stosunki muszą opierać się na wzajemnym poszanowaniu zasad demokracji, praworządności i praw człowieka, jak wyraźnie określono w umowie o partnerstwie i współpracy pomiędzy UE a Uzbekistanem;
 3. zaznacza, że polityka ukierunkowanych sankcji nie przyniosła jak dotychczas pozytywnych rezultatów; uważa zatem za uzasadnione, aby zachęcić władze Uzbekistanu poprzez zniesienie na okres 6 miesięcy zakazu wizowego nałożonego na uzbeckich urzędników określonego w załączniku do wspólnego stanowiska 2007/338/WPZiB;
 4. wzywa Radę Europejską do nadzorowania i przeprowadzenia po sześciu miesiącach oceny skutków tych środków dla stosunków UE - Uzbekistan oraz ewentualnie do wyciągnięcia wniosków w oparciu o tę ocenę;
 5. z zadowoleniem przyjmuje ogólne postępy w stosunkach UE – Uzbekistan poczynione w roku 2007 r.;
 6. szczególnie zauważa, że władze Uzbekistanu wykazały się chęcią dialogu z UE organizując rundy rozmów ekspertów na temat wydarzeń w Andżanie, jak również pierwszą rundę dialogu na temat praw człowieka pomiędzy UE i Uzbekistanem;
 7. zachęca władze Uzbekistanu do poczynienia dalszych postępów w obszarze praw człowieka;
 8. wzywa władze Uzbekistanu do pełnego stosowania ich zobowiązań międzynarodowych w zakresie wolności podstawowych, wolności prasy i mediów oraz praworządności;
 9. wyraża zaniepokojenie odmową oficjalnego uznania Human Rights Watch Office przez ministerstwo sprawiedliwości Uzbekistanu oraz wzywa władze Uzbekistanu do ponownego rozważenia tej decyzji w celu wykazania swojej zaangażowania w rozwój społeczeństwa obywatelskiego w tym kraju;
 10. wzywa rząd Uzbekistanu do uwolnienia piętnastu uzbeckich obrońców praw człowieka, mając na uwadze, że centralną kwestią polityki zagranicznej UE jest ochrona obrońców praw człowieka, w szczególności poprzez wytyczne UE w sprawie obrońców praw

¹ Wspólne Stanowisko Rady 2007/338/WPZiB z dnia 14 maja 2007 r. w sprawie odnowienia niektórych środków ograniczających skierowanych przeciwko Uzbekistanowi (Dz.U. L 128 z 16.5.2007, str. 50).

człowieka przyjęte 14 czerwca 2004 r.;

11. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, specjalnemu przedstawicielowi UE w Azji Środkowej, rządowi i parlamentowi Uzbekistanu i Sekretarzowi Generalnemu ONZ.